

VRAGEN EN KORTE MEDEDEELINGEN.

Van pad-vinden. — De amphibieën leven in lucht en water. Het volk is daarmee niet tevreden. Ze moeten vier elementen tot hun beschikking hebben. De salamander hield het tijdens de middeleeuwen in het vuur uit en de pad leeft nog gemoedelijk voort onder de aarde. Pas heb ik het zelf kunnen nagaan. Op „Adderhorst” moesten we leem hebben. Een kuil werd gegraven 2 M. diep. Beneden het witte zuidelijke zand, dus uit een periode van vóór den ijstijd, werd een uitgeloopte bruine, daarna blauwgrijze potklei gehaald. En zie, telkens haalde men met de spade padden te voorschijn, die gemoedelijk uit hun gevangenis „van duizenden jaren” voor den dag kwamen. Ze werden boven den grond gebracht, maar den volgenden dag vond men ze — dezelfde — weer in den kuil verscholen. Nu konden we eens kalm hun gedrag nagaan. Ze vinden het heerlijk in zoo'n kuil, die ze met padvindershandigheid weten te ontdekken. Klimmen is hun lust en leven. Ze maken dan kleine hollen, liefst nog in het zand, waaruit ze de werkzaamheden kunnen gadeslaan. Iemand, die zoo'n kuil aan het graven is en den volgenden morgen voortgaat, stoot met zijn spade op eenige van die gasten, die werkelijk uit den grond komen, omdat ze er den vorigen avond ingekropen zijn. De overhaaste gevolgtrekking ligt voor de hand. Een van de diertjes, in zijn pothuis verscholen, begint schuchter een solo aan te heffen, waarvan ik eens in het voorjaar met volle bewondering het volle triangel-concert hoorde uit den Zeegser-Loop. Wat klinkt dat geheimzinnig!

Dr. A. v. VELDUIZEN.

Adres? — Zou de heer Bouma, vorig jaar woonachtig te Twijzel (Friesland) zoo goed willen zijn ons zijn tegenwoordig adres op te geven?

TREKSTATION NOORDWIJK AAN ZEE.

Vogeltrek langs de Hollandsche kust. — We vestigen er nogmaals de aandacht op, dat we de waarnemingen te Noordwijk a/Zee trachten voort te zetten en verzamelen naast deze, alle gegevens betreffende den vogeltrek langs de Hollandsche kust. Met de publicatie ervan beginnen we in het volgend nummer van dit tijdschrift en we zouden het zeer op prijs stellen indien we nog medewerking konden vinden bij *betrouwbare* en *goed onderlegde waarnemers* uit het noordelijk deel van Noord-Holland, uit de buurt van Rotterdam en Den Hoek of van iemand uit Zeeland. Mocht een dgl. waarnemer ons nog aan gegevens kunnen helpen betreffende den genoemden trek tusschen 19 Februari en half April '19, zoo wordt hij verzocht ons deze zoo spoedig mogelijk te doen toekomen. Mei-waarnemingen vóór 1 November a.s. uiterlijk.

Een groot bezwaar is het gebrek aan goede kijkers (prisma-kijkers, minstens 6 ×, liefst sterker), waardoor enkele *goede* waarnemers slechts weinig zekere gegevens kunnen verkrijgen. Nu zoo'n groot aantal prisma-kijkers in het land aanwezig is, gelooven we hier niet voor niets een beroep te doen op de medewerking van vele lui, die misschien hier kijkers zouden willen afstaan in de wintermaanden, waarin zij ze niet gebruiken. Ze bewijzen er anderen een zeer grooten dienst mee en dragen het hunne bij tot verkrijging van vollediger en juistere gegevens.

Wie zou tegen de eerstkomende volle maan (deze eerste October-helft) een astronomischen kijker beschikbaar willen stellen?

TREKSTATION NOORDWIJK A/ZEE.

Een vreemde nestplaats voor een Behangersbij. — Zondagmorgen 24 Aug. ging ik het water meten opgevangen door de bekende trechters van het K. Ned. Meter. Instituut. Men moet weten, dat de bovenste trechtersvorm naar beneden uitloopt in een ± 2 d.M. lang pijpje van zink, dat zoo wijd is, dat men er een potlood kan insteken. Door dat pijpje loopt het water van den trechter in den ondersten vergaarbak. Bij het uitschenken van dien bak in het maatglas bemerkte ik dat het lange buisje verstopt was. Dat gebeurt meer, b.v. als er blaadjes in waaien, of er een kever in vastraakt. Ik nam den trechter mee naar huis en stak er van onderen af met een ijzerdraad door. Op tafel lag toen de oorzaak van de verstopping: een 2 d.M. lang kokertje van bladstukken vervaardigd, aan den eenen kant afgesloten. Ook lagen er nog frissche, ovale en ronde bladstukken bij. Het was het nestje van de Behangersbij. Ik ben even den tuin ingegaan, om den struik te vinden, waar het nestmateriaal van geknipt was. Aan den anderen kant van het pad, juist tegenover den regenmeter, staat een sneeuwbes. Talrijke bladen droegen de bekende langwerpige en ronde uitsnijdsels. Dien dag hebben niet alleen ik, maar ook de 75 bezoekers van de kunst der Behangersbij genoten.

Natura docet.

BERNINK.